

Η γλώσσα που κόκκαλα δεν έχει
Μα κόκκαλα, λένε, πως τσακίζει
Τα δύσκολα πάντοτε τ' αντέχει
Κι αν δένεται πάλι συνεχίζει

Η κάθε πατρίδα έχει μία
Να μάθεις τα γράμματά της πρέπει
Και πες μου αν θες μια ιστορία
Η πες μου αυτό τον γλωσσοδέτη...

Άσπρη πέτρα, Πέτρα ξέξασπρη
Κι απ' τον ήλιο ξεξασπρότερη
Έτσι η μέρα, Μοιάζει όμορφη
Κι η ζωή σου ομορφότερη...

Η γλώσσα που πάει σαν ροδάνι
Ωραία σου φτιάχνει παραμύθια
Οι λέξεις της ρέουν σαν ποτάμι
Σου λέει και ψέματα κι αλήθεια

Κι αν μάλλιασε τόσα που σου είπε
Μπροστά να σταθείς απ' τον καθρέφτη
Ξινή κι αν η γλώσσα αυτή σου βγήκε
Να μάθεις καλά τον γλωσσοδέτη...